

PAGAN FEDERATION CZ

NEWSLETTER #9

VĚSTNÍK POHANSKÉ FEDERACE #9

SAMHAIN 2008

Přejeme Vám pěkný Samhain,

a také hodně hezkých chvil ve společnosti vašich předků, krásné melancholické procházky padajícím listím, melancholická zastavení, rozjímání o životě a vše další, co je na podzimu krásné.

Podzim je zajímavé období po mnoha stránkách. Je to čas, kdy se v supermarketech začnou objevovat symboly zimy, vánoc a všeho, co je nějak spojené se zimním slunovratem v moderním podání. Zimní slunovrat je krásné období představující znovuzrození slunce a naděje. Je však s podivem, že ve veřejném prostoru se tento svátek slaví ještě před dušičkami, čili před svátkem předků a smrti. Není nějak čas zastavit se a hledět na smrt. Předkové a smrt možná nejsou hezká reklamní loga a nic neprodají, protože dárky se dnes kupují hlavně živým. Myslíme na svátek znovuzrození života ještě před tím, než přijde svátek smrti.

Když se díváme na vánoční ozdoby symboly vystavené v polovině října, připadá nám, jako bychom symbolicky pro začátek života opomíjeli jeho konec. Řečeno obyčejným jazykem, na dušičky není dokonce ani státní svátek, zato na vánoce několik. To je nepoměr docela vypovídající o tom, kolik pozornosti věnované našim předkům se předpokládá.

Naši předkové nepotřebují drahé výrobky, elektroniku, knihy, nový nábytek, nerezové nádoby, nové oblečení ani kolo. A možná právě proto se tolik opomíjí, neboť jejich potřeby jaksi do kalkulačí prodavačů nesedí a nezvyšují hrubý domácí produkt. To jediné, co můžeme dát našim předkům, považuje moderní zřízení a společnost zjevně za bezcenné, když nám k tomu nedává jediný den volna k zastavení. Svátky předků se ve veřejném prostoru prakticky nevyskytují a nějak se s nimi nepočítá.

Možná, že hranice podsvětí, ona tenká čepel králů temnot, ukazuje pravdu o tom, že nejcennější v životě i smrti je láska a čas, který máme. Na podzim si můžeme uvědomit, jak je obojí pro moderní systém výkonu, nákupu a spotřeby bezcenné. A taky to, jak je naše pozornost obrácena jinam...

Využijme čas Samhainu a dejme lásku našim předkům i sami sobě. Je čas se zastavit a obrátit svou pozornost dovnitř a do minulosti.

Přejeme vám proto ještě jednou... mnoho hezkých chvil ve společnosti těch, kteří byli před námi a mimo jiné také příjemné čtení našeho podzimního věstníku.

Poznámka redakce

Jak si při čtení i tohoto Věstníku nejspíše všimnete, snažíme se, aby do věstníku PFi přispívalo více autorů a přispěli tím k rozmanitosti celého obsahu. Máte-li co říct čtenářům věstníku, neváhejte nás kontaktovat a zaslat svůj příspěvek. Ať už je to něco z pohanské tvorby (povídka, báseň, kresba ... atd.) či snad úvaha nebo zamyšlení nad tím, co pohanství trápí, či z čeho máte radost a potěšilo Vás.

Máte-li připomínky či komentáře k obsahu věstníku nebo k nějakému konkrétnímu článku, nebojte se nám také napsat, nejzajímavější reakce zveřejníme a odpovíme na ně či je předáme přímo autorům. Kontaktní mail, kam psát, najdete na poslední straně věstníku.

Omluva

V minulém čísle se nám podařilo při prvním vydání omylem zpublikovat nefinální neautorizovanou verzi článku. Okamžitě jsme sjednali nápravu a nahradili původní číslo opraveným. Nicméně je vhodné opravený článek uveřejnit ještě jednou. Více informací a opravený článek najdete na konci Samhainového Věstníku PFi.

Redakční tým Věstníku PFi Cz

Obsah

Úvod	1
Obsah	3
Rozhovor s Chotěbudem z Rodné víry	4
Udělejte si svět takový, jaký chcete	10
Kameny	13
Věneček mecháček	17
Witches Chants V.	21
Brandonova plavba do zászvětí	23
Pohanská tvorba	35
Průvodce po českém internetu	42
Pohanské pohřby ve světle stávající právní úpravy	43
Co právé vychází	47
Zajímavosti z pohanského světa	48
Akce PFi Cz	50
Zajímavé akce	51
Kulturní okénko	54
Odkazy a kontakty	59
Oprava	61

Rodná víra - rozhovor s Chotěbudem

Mohl byste se nám v krátkosti představit v kontextu Rodné víry?

Jsem jedním z šesti spoluzakladatelů. V rámci Rodné víry (dále jen RV) jsem byl členem Mokošiny družiny, která na podzim roku 2005 zanikla. Od loňska zastávám úřad náčelníka.

Co pro Vás Rodná Víra znamená?

Organisaci, která mi umožňuje rozvíjet ethnickopohanský neboli jazyčský světónázor.

Proč jste si vybral právě Slovanský panteon? Jste patriot?

Protože jsem Slovan. Ano, jsem vlastenec.

Provozujete také praktické rituály? Mohl byste nám popsat jaký je rozdíl mezi pohanským slovanským rituálem a třeba germánským či druidským?

Obřady provozujeme. Rozdíl popsat neumím, neboť o jinorodných pohanských rituálech toho příliš nevím. Předpokládám však, že se od slovanských podstatně neliší.

Máte svá oblíbená božstva?

Pantheon vnímám spíše jako celek. Pokud bych však měl někoho jmenovat, byla by to Mokoš. Mám sice v Rodné víře na starosti Mokošin svátek, ale že bych měl osobní božstvo a osobní zbožnost, to ani ne. Mnohem více mě oslovuje kolektivní zbožnost a kolektivní prožitek.

Jak Rodná víra funguje, je nějak hierarchizována? Můžete nám říct něco málo o historii a současném stavu?

V RV rozhoduje členský sněm, jenž volí náčelníka na jeden rok. Sněmovní rozhodnutí se přijímají se souhlasem všech přítomných. Výjimkou je, když se rozhoduje o něčem vyloučení, k tomu však zatím nedošlo. RV vznikla roku 2000 sloučením dvou jazyčských skupin z Prahy: nacionalistů (dnes rod Jarovíta) a vysokoškoláků (svého času rod Mokoše).

Jakou roli u Vás hraje/hrál Dervan - Giuseppe Maiello?

Byl neformálním vůdcem rodu Mokoše. Dervan aspiroval na vůdcovství v Rodné víře. Vedl rod Mokoše a jako nejstarší a nejzkušenější měl hodně autority.

Bohužel ji postupně ztrácel. Neboť mnoho hovořil a příliš nevyvíjel činnost. Když jsme po něm chtěli něco udělat, tak to nebylo moc dobré. Podle mě odešel proto, že takto autoritu postupně ztratil. Ale nikdy nám to neřekl a toto je pouze moje osobní domněnka.

Máte nějaké užší kontakty s panem Vojtíškem nebo panem Štampachem? Dají se najít v souvislosti s Vámi (RV) zajímavé zprávy...

Pan Vojtíšek upořádal o Jarovítově slavnosti studijní návštěvu posluchačů religionistiky. Soukromě jsem navštívil přednášku pana Štampacha o novopohanství.

Děláte nějaké veřejné akce?

Naše podniky jsou takříkajíc poloveřejné. Veřejnost se může účastnit, pakliže se předem přihlásí a její účast nebude zamítnuta.

Pokud by se někdo chtěl do RV přidat, co musí udělat?

Doporučuji účast na jakékoli výroční slavnosti, třeba i několika. Pokud naši činnost shledáte smysluplnou, požádejte o členství a po roční lhůtě můžete být jedním z nás.

Máte kontakty s jinými pohanskými organizacemi či spolky?

Pokud jde o slovany, stýkáme se zejména se sdruženími ze Slovenské a Polské republiky. V Čechách známe několik milých germánů a od kelta kupujeme výtečnou medovinu, kontakty s neslovanskými organizacemi však nevyhledáváme a asi se to nezmění. Je to o tom, že vyznáváme etnické náboženství. Jsme češi a tudíž slované. Takže češi, kteří zakládají pohanské skupiny neslovanské, jsou pro nás skoro nepochopitelní. Já bych třeba germánské náboženství pochopil u švédů a Němců a keltské náboženství třeba u Britů a Bretonců. Ale proč by češi měli obnovovat kultury jiných národů, to nevím a pro hodně z nás je to nesrozumitelné. Je zřejmé, že je zde jistý ideový rozpor. Jiné pohanské aktivity jsou nám sympatické, ale je těžké se s těmi lidmi spojovat, protože jdou proti etnickému principu.

Co plánujete do budoucnosti?

Nyní nic velkého, spíše další konsolidaci po řadě otřesů, jimiž jsme prošli v minulosti. Na posledním sněmu jsme zavedli povinné placení členských příspěvků v dobrovolné výši. Chce tím zabezpečit např. společné financování obětin apod. Chce

to čas na zaběhnutí.

Jediná skupina v Čechách, která se věnuje slovanskému pohanství je Rodná víra nebo se mýlím?

My také nevíme o jiné organizaci a dá se říct, že i aspirujeme na to, aby Rodná víra byla jediná. Nicméně pokud by vznikla nějaká jiná, přijali bychom to jako fakt. Naše uspořádání je takové, že obcím a družinám je dána taková volnost, že vlastně ani nevzniká potřeba zakládat něco samostatně. Lidí je také málo a i proto jsme tu možná jenom my.

Kolik bylo zakládajících členů Rodné víry?

Byl to Giuseppe neboli Dervan, potom já a čtyři další, Kazimír, Jaroslav, Stanislav (tito tři jsou z družiny Jarovítovy) a ještě Krutomysl. Takže to bylo šest.

Aha. Já znám ještě Vítězslava...

Vítězslav se k nám přidal krátce po založení. Rodná víra vznikla na podzim roku 2000 a Vítězslav se přidal někdy během zimy téhož roku. Tehdy patnáctiletý člověk z Jihlavy se později stal naším nejaktivnějším členem a je jím dodnes.

Je Rodná víra oficiálně registrovaná?

Jsme registrováni jako občanské sdružení. Při tomto počtu to ani jinak nejde. Na „první stupeň“ registrace náboženského sdružení je třeba asi tři sta podpisů. Vlastně by se to možná dalo a náš dlouhodobý záměr je jít tímto směrem, nicméně v současnosti řešíme úplně jiné problémy.

Jaký máte zhruba věkový průměr?

Myslím, že věkový rozptyl se u nás pohybuje nějak od dvaceti čtyř do třiceti čtyř. Máme devět členů

Jak funguje přijímání do Rodné Víry? Je třeba mít nějaké znalosti o slovanském odkazu?

Nedávno jsme měli sněm, bylo to na Jarovítově slavnosti. Schválili jsme vnitřní řád a stanovy, které by se měly brzy objevit na stránkách. Uchazeč o členství musí čekat na přijetí jeden rok, během něhož musí navštívit alespoň tři naše slovanské obřady. S jeho přijetím pak musíme souhlasit.

Slovanskému pohanství se také říká jazyčnictví, říkám to dobře?

V některých slovanských jazycích, pohan se nazývá „jazyčnik“. Například bulharština, ruština staroslověnština. Nám se to líbí hlavně proto, že to je slovanské slovo. Přestože je to vlastně překlad původně řeckého „etnikos“. Latinské „paganus“ má řecký ekvivalent „etnikos“. Ve staré češtině slovo „jazyk“ znamenalo národ. Takže lze říci, že „jazyčnik“ je etnický pohan. Z něho je pak odvozeno abstraktní podstatné jméno „jazyčnictví“ a od slova „jazyk“ pochází „jazyčství“ a obojí znamená totéž. „Jazyčství“ mi připadá správnější.

Například Vítězslav dává přednost termínu rodnověrství a většina lidí stejně říká pohanství nebo slovanské pohanství, případně slovanství.

Zaujala mě vaše jména? Některá z nich nejsou v kalendáři. Nechali jste se přejmenovat nebo jsou to všechno přezdívky?

Jsou to duchovní jména, která přijímáme obřadně. Například jméno „Chotěbud“ jsem našel v knize Staročeská osobní jména od pana Svobody. Některá jména, např. Svatoslav pochází z Ruska.

Do jaké míry je pro Vás jazyčnictví zájem a do jaké míry osobní cesta?

Mnozí hovoří o náboženství a mně to slovo nijak nevadí. Takže lze říci, že toto je moje náboženství. Obecně bych řekl, že je to spíše světonázor. Asi víte,

že pohanská náboženství nejsou jen o uctívání, ale že navazují na celou řadu dalších věcí v životě.

Setkal jsem se s tím, že pro některé lidi je pohanství jen ryze akademický zájem.

U mě to tak ani není. Já jsem jazykovědec. Kdybychom to brali akademicky, tak rodnověří je spíše obor pro religionistiku. Já osobně to dělám především na základě duchovních potřeb. Zároveň je to pro mě i výraz vlastenectví. Rodnověří jako etnická víra s mým vlastenectvím velice dobře souzní.

Existují u rodnověří knihy jako je například Edda, z níž lze čerpat informace o mytologii?

Bohužel ne. Pramenů je poměrně dost, ale vždy jsou to velice dílčí informace, zejména ze středověkých kronik. Komplexní pramen, z něhož lze převzít mytologii, neexistuje. Existují samozřejmě pozdější zpracování této tematiky, ale historický pramen jako takový nikoliv. A pokud ano, jedná se o falzifikáty.

Když se podíváme na jiné pohanské kultury a pantheony, vidíte někde nějaký výrazný rozdíl v uctívání božstev?

Podle mě když děláte tenhle časopis, tak asi máte mnohem lepší přehled než já. Nicméně je jasné, že existuje hodně podobností. Toto jsou náboženství pravěkých, resp. ranně středověkých lidí, jejichž životní podmínky byly velmi podobné, takže jejich duchovní projevy si musely být vzájemně blízké. Jistě se najdou rozdíly s ohledem na geografickou polohu, ale dle mého názoru jsou minimální.

Používáte při rituálech staroslovanštinu?

Staroslovanština se stále učí, zejména mezi lidmi, kteří studují slavistiku. Používáme jí při některých obřadech jako obřadní jazyk, ale dá se říci, že spíše v menšině případů. Ne snad, že bychom ji nechtěli používat více. Nicméně jednak je to hodně práce napsat celý rituál v tomto jazyce (už proto že všichni, kdo ji studují, hovoří tímto jazykem pasivně) a jednak ne všichni to přijímají dobře. Lidé chtějí obřadu rozumět. Takže staroslovanštinu používáme pouze na Mokošině slavnosti a někdy na slunovrat.

Znáte Pohanskou federaci nebo je to pro Vás nový pojem?

Neznám, ale název zní sympaticky.

Tím jsme zřejmě vyčerpali mé otázky. Děkuji za rozhovor.

Chotěbuda zpovídal Cody, do psané formy přepsal Jakub.

Fotografie byly s laskavým dovolením Rodné víry převzaty z webu Rodné víry

Udělejte si svět - takový, jaký chcete

Nemám na mysli Arabellin prsten, kterým by stačilo jednoduše otočit, a všechna lidská přání by byla splněna. Narazila jsem však při studiu starých lidových zvyků na zvláště ozdobené jablko s ještě zvláštějším názvem – svět.

Na výrobu budete potřebovat jen pár běžných věcí – velké červené jablko, potom nějaké špejle či větvičky, na ozdobu ořechy, sušené švestky, jeřabiny, koření, sušená jablka, zkrátka co dům a les dá. A ještě něco zeleného – kousek chvojí, břečťan nebo zimoztráz.

Já jsem zvolila variantu bezšpejlovou, s větvičkami jabloně. Dále mi od léta zbyly nějaké klasy a sušené květiny. Šišky dodala borovice a zimoztráz poskytl kousek zeleně, na polní cestě se vyskytly i šípky. Drátek a jutová stuha jsou už trvalou součástí jednoho kuchyňského šuplíku, ořechy a listy dostaly akrylový zlatý kabátek. Ještě nůžky nebo kleštičky na zastřížení větviček a drátu.

Všechny ozdoby si předpřipravte na drátek. Šípky a ořechy navlékněte, mašli, větvičky a šiškám udělejte drátěnou stopku. Větvičky – nožky (nebo špejle) zapíchněte zespu do jablka. Přidejte mašli a nahoru větvičku.

Nakonec do jablka zapíchněte šišky, ořechy, šípky, ozdobte listy a je hotovo.

Nakonec se kromě výroby „světa“ pokusím také o výklad jeho symboliky. Ten ovšem nemusíte nikterak brát vážně.

Především si myslím, že se ozdobené jablko kromě oslavy Vánoc (přesněji zimního slunovratu) perfektně hodí na oslavu Samhainu, svátku zemřelých a keltského Nového roku. Jablka a ořechy se před tímto svátkem sklízí jako poslední a jsou běžně k mání. Původně se zřejmě jednalo o oříšky lískové, protože ořech vlašský pochází ze Středomoří a u nás se vysazoval až v novověku.

Jablko je symbolem světa, respektive symbolem věčného života. Vzpomeňte jen na bájný Avalon, zemi jablek (afal = jablko). Jablka byla kouzelná, ať už zlatá nebo „obyčejná“ červená. Kolik jen pohádek a pověstí o nich hovoří. Z jablek se dříve věštilo, stačí si přečíst Babičku od Boženy Němcové. Dnešní pohané by navíc asi řekli, že pět jadérek symbolizuje Bohyni, v tomto případě v jejím aspektu Stařeny, průvodkyně do zásvětí.

Tři nohy zapíchnuté do jablka mohou symbolizovat tři světy. Opět najdete paralelu v mnoha pověstech a učeních, tentokrát spíše germánských a keltských. Svět zásvětní se prolíná s naším hmotným a s nadsvětím. Opět symbolika smrti a dalšího života.

Zelená větvíčka je od pradávna znakem pro nesmrtelnost, věčný život a opět – zásvětí. A také naději na jaro, slunce a vzkříšení.

Oříšky moudrosti, šišky posvátné borovice nebo sušené plody jako poděkování za hojnost jsou už jen drobným doladěním celkového obrazu.

Jak vidno, nemusely být dříve sváteční dekorace jen dekoracemi pro radost, vše mělo a má svůj smysl a význam.

Falka

Kameny

Dávni i dnešní pohané (ale i čarodějnický a šamanský lid a jiná jim podobná cháska) jsou beze vší pochybnosti přitahováni ke kamenům všech druhů, velikostí a barev. Jsou totiž schopni vycítit, že kameny v sobě ukrývají tajemství a dokáží uvnitř kamenů objevit sílu a život.

Nejstarší datované kameny jsou starší tří miliard let. (Pro orientaci, Země je stará 4 a půl miliardy let.) Kameny byly průvodcem celých dějin Země, a tím pádem i té kratičké lidské. Ne nadarmo jsou některé etapy lidské historie pojmenovány právě po kamenech: Starší a Mladší doba kamenná, Megalitické kultury.... Kameny tu vždy byly a provázely lidské pokolení, pevné, stálé, užitečné a krásné. Magie kamenů je dozajista skoro stejně tak stará, jako lidstvo samo. Obří kameny lidé stavěli a dodnes staví po celém světě: ať už jsou to domorodci, např. v Indonésii se staví mohutné kamenné stély jako rituální pomníky duším svých mrtvých, či „moderní“ lidé vztyčující na hrobech svých blízkých mramorové náhrobky.

Člověk využíval a využívá kameny stále ke stejným účelům, jen se snad trochu změnil tvar a druh kamene:

Kamenná obydlí – napřed to byly jeskyně, pak stavby z opracovaných kamenů, a i když v dnešní době používáme ke stavbám převážně jiné materiály, dodnes z kamenů děláme základy svých domů.

Nástroje – podle kamenných nástrojů se jmenují obě doby kamenné, ale kameny se jako nástroje používají dodnes: speciální skalpely, krystaly do hodinek, lasery, optika, případně jako surovina - díky svých chemickým vlastnostem.

Ozdoby – od kamenných korálek po opracované drahé kameny.

Léčení – jako alternativní léčba, v oficiální medicíně známe např. magnetoterapii.

A v neposlední řadě k magii.

Od pradávna lidé věděli, že kameny jsou živé. I ony vznikají, existují, sbírají informace, mají svou energii, jsou zranitelné a po určité (i když dlouhé) době zanikají.

Zranitelný je i nejtvrdší z kamenů: diamant. Může ho zničit jediný úder. Shlédla jsem sérii dokumentárních filmů o drahých kamenech, jeden díl byl i o diamantech - jak se ty šedé nevzhledné valounky mění na ty překrásné broušené kameny. Pokud se najde opravdu velký diamant, musí se rozdělit na menší. Cullinan (Hvězdy Afriky), největší nalezený diamant vážil asi 3100 karátů x 0,2g je 620 g, což je více než půl kilogramu. Takový velký kámen musí brusič rozdělit. A to je kámen úrazu – někdy doslova. Do neopracovaného diamantu musí brusič udeřit zvláštním kladívkem, musí najít to správné místo a uhodit správnou silou, jinak se diamant rozpadne se na nepotřebnou drť. Jeden pokus, jedna rána.

O léčivých, magických a spirituálních silách kamenů lidé tedy věděli od pradávna, tato vědomost však byla (jako mnoho dalších záležitostí) v dnešní „moderní“ době pozapomenuta. A pro ty, co nevěří: skutečně je dokázáno, že kameny vyzařují energii, kterou lze zviditelnit zvláštním fotografickým postupem. Stejně jako auru u lidí, zvířat a rostlin.

Informace v kamenech jsou staré statisíce až miliardy let. Aktivací kamene se přenos informací zesiluje. Jejich působení je však nenápadné, stejně nenápadné jsou projevy jejich života. Náš lidský život je mnohonásobně rychlejší než ten jejich, proto nám připadnou jako neživé.

Nepochybují o tom, že valná většina z vás nějaký ten „kamínek“ doma máte, či ho přímo nosíte u sebe. A protože kameny skutečně jsou živé, tak stejně jako vše živé i ony potřebují péči.

Základní péče o kameny sestává ze tří bodů: ochrana, čištění/vybití a aktivace kamenů.

(Postupy níže uvedené nejsou jediné, ale jsou pro našince nejschůdnější.)

Ochrana kamenů

Kameny v každém případě chráníme před mechanickým poškozením. Ale také je chráníme před silným energetickým polem či zářením (magnetické či elektrické pole, rentgenové či UV záření), případně velmi vysokou teplotou. Některé kameny nesnáší i střední sluneční záření, jiné nemají rády pro nás běžné čisticí prostředky, sucho nemají rády perly a opál, atd... atd...

Očista

Očistou jednak rozumíme vyčištění kamene od nečistot a jednak očistu od negativních či nechtěných energií, které do sebe kameny mohly vtáhnout. Jedno jde však ruku v ruce s druhým. Kameny omýváme pod proudem vlažné vody, k vyčištění lze použít měkký kartáček (choulostivé výjimky, jen otřeme vlhkým hadříkem). Po omytí vysušíme suchým hadříkem. Při dostatečně dlouhém oplachování bývá zpravidla kámen i dostatečně „vybitý“. Pokud však máme pocit, že tomu tak není, lze jej „vybít“ vložením na den do hrubě krystalické soli. Pak znovu opláchnout a vysušit.

Aktivace

Po očištění je třeba kámen opět aktivovat, dodat mu zpět energii. Můžeme začít tím, že kámen vyleštíme. Pokud máme třeba tromlované kameny, kapička éterického oleje a důkladné vyleštění bavlněným hadříkem částečně kámen aktivuje. K další nejběžnější aktivaci kamenů patří jejich vystavení slunečnímu záření, případně měsíčnímu (pokud nesnáší UV). K aktivaci kamenů lze použít jiné drahé kameny, tzv. krystalové drúzy (ametystové nebo křišťálové), případně vložením kamenů do dřevěné misky s malými kamínky ametystu či křišťálu, které jsme před použitím protřepali, atd. atd. Způsobů je mnoho - včetně nabití energií reiky. Pro většinu z nás bude asi nejschůdnější použít sluneční a měsíční svit.

K čemu a jak kameny používat?

Rozhodnout se musíte sami, je tolik různých způsobů použití. V magii jako amulety či posilovače, při meditacích, při práci s čarami, při léčení, při uctívání bohů....

Slovníček

Megalit je velký, někdy hrubě opracovaný kámen vztyčený pravěkými lidmi mimo své přirozené souvislosti

Dolmen - (z jazyka gaelic: dol - stůl, men - kámen) několik vztyčených kamenů s vodorovným překladem, které uzavírají komoru.

Stonehenge - nejznámější megalitická stavba, Velká Británie.

Viklan je velký skalní blok nebo kámen, který se pouze malou částí svého povrchu dotýká skalnatého podloží.

Kámen mudrců (lat. Lapis philosophorum) – přetrvává názor, že alchymisté měli o kameni mudrců tuto představu: vhodným nasměrováním energie uspíší přirozený proces zrání kovů. Kámen mudrců je druhem fermentu, který uspíší zrání a dokáže proměnit (transmutovat) obecné kovy ve zlato, dokonalý kov.

Rozpuštěn ve víně působí jako všelék (panacea). Pomocí Kamene mudrců lze připravit elixír mládí, ba rovnou nesmrtelnosti. Je červeným projekčním práškem, který se vhazuje do taveniny obecného kovu. Červený lev je krycím jménem Kamene mudrců.

Donut

Je zaoblený, uprostřed provrtaný disk (placka).

Tromlované kameny

Vznikají omíláním kousků kamenů v bubnech. Mají tvar oblázků či valounků.

Kabošon

Vybroušený a vyleštěný kámen, kulatý či oválná s dolní plochou či jen mírně zaoblenou stranou.

Obelisk

Vybroušený hranol se špičkou.

Faseta

Typ šperkařského brusu kamene (např. briliant).

Drůza

Krystalová drůza je soubor krystalů rostoucích na společném základu.

Zdroj:

Wikipedie, Encyklopedie, Magická encyklopedie drahých kamenů a krystalů – S.Cunningham

Doporučuji alespoň v knihovně nahlédnout do knihy:

Magické kameny Jána Pohribného,

Ochutnávku jeho překrásných fotografií naleznete zde:

<http://www.pohribny.cz/maj.site/pagess/magict.html>

Luminar

Věneček mecháček

Den se chýlí, vítr kvílí, vlci vyjí... myslím, že je načase uvít si nějaký ten samainový věneček. Můžete jej použít jako obětinu, součást rituálu, dekoraci či milý dárek.

1. Suroviny jsou tentokrát veskrze přírodní – březové proutí a mech. Já jsem použila barvený z květinářství, ale pokud si vezmete malé kousky mechu z lesa, hajný po vás jistě střílet nebude.

2. Z větviček otrhejte listí a postranní výhonky. Vyberte rovný proutek, stočte jej do kruhu požadované velikosti a trochu propleťte konce do sebe.

3. Mezi zkřížené konce zasuňte druhý proutek a omotejte kolem dokola. Pokračujte dalšími větvičkami, dokud nevytvoříte kompaktní kruh.

4. Na tento základ naaranžujte kousky mechu tak, aby byl věneček úplně zakrytý.

5. Nakonec malá zkouška zručnosti. Nebojte se, vypadá to složitě, ale jde to dobře od ruky. Vezměte další proutek, konec uchyťte mezi předchozí proutky a omotejte jej opatrně kolem mechu tak, aby mech opravdu pokryl věneček ze všech stran. Takto omotejte několik proutků jedním směrem a potom i druhým. Vytvoří se pěkné mřížování a mech bude opravdu dobře držet. U posledních proutků dbejte na to, abyste oba konce zastrčili mezi zkřížené proutí.

A je hotovo. Nakonec si dovolím malou úvahu na téma řezání větví z živých stromů a dlobání mechu v lese. Myslím si, že pokud se v lese nebudete chovat jako maloměšťácká rodinka na nedělním výletě a neorvete půlku lesa podél cesty, je vše v pořádku. Já nosím lesu drobečky pečiva, bylinky a jablíčka, takže s uříznutím kousku větvičky a vydlobnutím mechu nemám problém. Kapradí jsem si nasbírala u cesty, kde bylo převálcováno traktorem a chvojí se snažím brát z poražených stromů. Něco dávám a něco si беру. Snažím se udržovat rovnováhu.

Falka

Witches chants (Čarodějnické popěvky - díl 5)

Skončilo nám horké léto a přišel sychravý podzim. Jako vzpomínku na teplé letní dny vám přinášíme text, melodii, překlad a stručný a vše-říkající rozbor známé a pohanské písně *Gently Johnny*. Nechte se v myšlenkách přenést zpět k ohni pod hvězdnou oblohou...

Gently Johnny

*I put my hand all in her hair, and she says,
"I like it there"*

*I put my hand all to her lips, and she says,
"Please tell me this"*

*Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my jingalo,
Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my love...*

*I put my hand all on her knee, and she says,
"Do you want to see?"*

*I put my hand all on her breast, and she says,
"Do you want a kiss?"*

*Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my jingalo,
Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my love...*

*I put my hand all on her thigh, and she says,
"Do you want to try?"*

*I put my hand all on her belly, and she says,
"Do you want to fill me?"*

*Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my jingalo,
Gently gently, gently Johnny, gently Johnny my love...*

Převzato z Witchvoxu: <http://www.witchvox.com/music/bardic/bc ... html?id=20>

Jednoduchý a doslovný překlad:

"Položil jsem ruce do jejích vlasů a ona řekla: Tam to mám ráda.

Položil jsem ruce na její rty a ona řekla: Pověz mi to.

Jemně, jemně, jemně, Honzíku. Jemně Honzíku, můj jingalo

Jemně, jemně, jemně, Honzíku. Jemně Honzíku, moje láska.

Položil jsem ruce na její koleno a ona řekla: Chceš to vidět?

Položil jsem ruce na její prsa a ona řekla: Chceš je políbit?

Jemně, jemně...

Položil jsem ruce na její stehno a ona řekla: Chceš to zkusit?

*Položil jsem ruce na její břicho a ona řekla: Chceš mě naplnit?
Jemně, jemně..."*

1.Chantolog:

... sex

2.Chantolog:

Myslím, že význam a symbolika je nadmíru jasná.

Líbí se mi v této písni jak jsou oba spojeni se svým principem. Ona si je vědoma svého ženství a otevírá ten obrovský pohár uvnitř sebe. On prozkoumává a objevuje novou krajinu a hledá kudy ten pohár naplnit.

2.Chantolog:

Ta písnička je krásná v tom, že je o sexu, je v tom velmi přímočará a zároveň si zachovává jemnou poetiku.

3.Chantolog:

Já bych řekl, že tady téměř není co interpretovat. To je prostě lyrický popis zdařilého heterosexuálního letního rande, které skončilo pěkným sexem.

4.Chantolog:

Je moc hezký a hlavní co mě na něm nadchlo je to překrásné uvědomnění těch tvou principů (jak už bylo řečeno) a sexuálních pudů přírody.

5.Chantolog:

Mně se líbí, jak dívka Johnnyho trochu ponouká, trochu provokuje a možná i trochu ujišťuje, že to, co dělá, je dobrý nápad. Mužské a ženské energie jsou vyrovnané, vše jde krůček po krůčku, je v tom napětí, oba dva maličko riskují, tuší, co se bude dít, ale třeba si nejsou jisti, kam ten druhý bude chtít zajít...

K překladu:

Ch.1.:

Jingalo, nebude to nějak blízké cinkání, rolničce... třeba jako "můj zvonivý"?

Ch.2.:

V tom případě není asi myšleno "můj zvonivý" ale můj bimbásku.

Náš kroužek Vám všem přeje nádherný podzim a nadcházející zimu.

Jožka

Chant si můžete poslechnout/stáhnout na
http://uloz.to/825013/darragh_gentlyjohnny.mp3

Brandonova plavba do zászvědí

Vzorový Samhalnový rituál

Vytvořili Falka a Amairgil

Brandonova loď, handcrafted Dvořák - Zahradní a aranžérské služby

Fotoseriál Samhain 2008

Legenda praví:

„...Žil byl lodivod Brandon, který provedl lodi duší skrz Řeku Zapomnění, zászvětím, až ke světlu.....“

Na tento rituál jsme se dlouho těšili a chystali. Jsme rádi, že vám jeho nezávaznou vzorovou formu můžeme pro inspiraci nabídnout.

Rituál sám není nijak náročný a nepotřebujete k tomu nic složitého. Nejpracnější je asi stavba Brandonovy lodě, kterou jsme postavili z košíku a vyzdobili. S realizací nám pomohlo umělecké zahradnictví Dvořák a i vám doporučujeme loď objednat u aranžéra. Investice se vyplatí. Loď duší potom velmi snadno vyrobíte z hrubě opracovaných prkének. Dále budete potřebovat svíčky na lodičky a jednu lucerničku na Brandonovu loď.

Ostatní potřeby, jako žehnací metličku a nádobu na živou vodu, máte zajisté doma.

1. Vyrobit lodičku z prkénka není nic těžkého

2. Nachystejte vše na požehnání a iniciaci.

3. Nachystejte vše na požehnání a iniciaci.

3a. Příklad požehnání

3b. Příklad iniciace pozdvihnutím.

4. Nanoste vše k vodnímu zdroji, zapalte svíčky a dejte vyplout Brandonovu loď

5. Nechť všichni zúčastnění dají vyplout svou lodičku duší k uctění památky svých předků.

6. Nechť všichni zúčastnění dají vyplout svou lodičku duší k uctění památky svých předků.

7. Kněz nechť pozdraví loď Brandonovu.

8. Brandon sám potom shromáždí lodě duší a vyvede je na vodu.....

9. Nemáte-li po ruce vodu, nebo si chcete udělat obřad na zahradě, stačí i zahradní cestička

10. Správným časem pro tento obřad je noc.

Přejeme vám všem mystický Samhainový zážitek.

Falka a Amairgil

Pohanská tvorba

Medeira

Včera kdysi dávno

Vybledlé nebe snilo svůj první sen
noc se plížila po špičkách
a vzdychala do listí.

Pod kmenem stromu světa se probudil oheň
jeho odraz na řece hladil rty
a možná sténal on v tom dotyku
nebo jen peruť ptáka pohladila vítr

Vlasy šuměly po rozehřátém kameni
nohy se brouzdaly chladným zrcadlem
když zaječí stopou uháněla minulost
a zpívala hvězdám o svítání.

Jakub

Shui Hsien (Vodní víla)

Borůvka

Sedl jsem si pod mandloň

sedl jsem si pod mandloň
a zpíval teskné písně
řekl jsem si hlavu skloň
a vnímej ten svět vlídně
všechno ale za hovno
v tom našem světě stojí
čemu není mi rovno
to srovná se když zdvojm.
Když něco není vhodné mi
tak proč bych za tím hnal
či zpíval písně, či žalmy
když život půjde dál.

Tygr

Adrian a starý Rok

Adrian. Pět let, velké šedé oči a přemýšlivý výraz. Bydlí u babičky na sídlišti v Boru. Někdy se baví tak, že si hraje s ostatními dětmi – ale spíš rozbíjí houpačky a nejradši, když na nich zrovna někdo sedí. Taky rád děsí staré paní a máchá čepice Jirkovi odvedle ve špinavých kalužích. Prostě: co se zrovna najde.

Jednou na podzim ho babička poslala přes les za maminkou.

„Adriane, vezmi tadyhle ty věci mamince. Je nemocná a udělá jí radost, když tě uvidí,“ řekla mu babička. „Počkej, tuhle máš ještě igelitku z Billy, ať to nepoztrácíš. A nezdržuj se u kolotoče!“

Babička byla taková dobrosrdečná a taky hezky stařecky naivní. Adrian si igelitku navlíkl na hlavu a udělal si v ní díry na oči, aby viděl. Dárky pro maminku nechal na lavičce u kolotoče a běhal s rozpřaženýma rukama kolem, aby vyděsil co nejvíc lidí. Parta starších kluků se mu smála a nakonec ho zkopali – ale zase ne moc – aby věděl, že tohle se nedělá.

Tak Adrian vzal znovu dárky z lavičky, bábovku a lahev malinové šťávy a jablka. Vydal se na cestu a protože přesně nevěděl kudy, vybral si jednu hezkou, zarostlou cestičku, kde nebylo tolik odpadků a která skrývala jakési netušené dobrodružství.

Všude kolem byly vysoké kopřivy, které odrazovaly každého, kdo by se tudy chtěl vydat. Adrian si připadal jako v pralese, protože kopřivy byly vyšší než on. Někdy ho sežehly, on jim za to chtěl dát co proto, ale kdo ví proč nikdy nevyhrál.

Jak šel, uždiboval z bábovky, ale jablka si nedával, protože je neměl rád. Když už mu zmizely paneláky z očí a všude kolem něj byla už jen stará šedavá a studená

příroda zastavil se a shodil věci na zem. Připadalo mu, že v houští něco zahlédl – snad ptáčka nebo jezevce, kterého by mohl chytit –, a tak se za tím hned vrhl do maliní. To „něco jako černý stín“ mu neustále unikalo. Plazilo se to dál a dál, přelétalo a skákalo jako uschlý podzimní, dubový list, se kterým si hraje vítr.

V ozvěnách cinkajících, seschlých větví a svém zrychleném dechu začal slyšet i hlas. Hluboký jako ta nejděsivější propast a pevný jako sama Země. Prvně jako přelud, ale čím dále pronásledoval stín, tím spíše mohl rozeznat stařecký, přesto mohutný zpěv. Spíš rytmický než melodický. Běžel dál, za hlasem a za stínem. Za hlasem stínu i za stínem hlasu. Skrže křoviska i bahno. Několikrát upadl, ale vždy hned zase vstal. Byl jako posedlý. Musel to mít, musel to chytit. Cesta už byla dávno někde za ním a kdo ví, jestli vůbec ještě existovala. Jak běžel, propadal se do jiného světa. Do světa, kde platí jiná pravidla. Do světa, kde se všechno točí v kruhu.

I on se najednou zatočil a opět upadl. V tom světě barvy temněly a studený vítr rval bez slitování listí ze smutných stromů a odnášel ho do zemí ledu. Trvalo dlouho, než se vzpamatoval, a když se otřepal a vstal, cítil se jako někdo úplně jiný. Ne jako jiný člověk, spíš jako jiná bytost, jako by najednou nebyl jen tím zlobivým člověčím mládětem, ale zároveň čímsi jiným, stálejším a moudřejším, krásnějším a děsivějším. Ucítil na hrudi tíhu věčnosti. Bolelo to, ale krásně. Pak si vzpomněl... stín...kde může být?

Byl přímo za ním, nehybný a jakoby spící. Adrian po něm skočil. Měl ho, cítil ho v ruce! Přesto v nich neměl nic, vůbec nic. Obličej měl zabořený v měkké hlíně a před sebou sepjaté, prázdné dlaně. Něco pod ním chraptivě zakašlalo. Adrian vyskočil a zahlédl mechem porostlé větve, které nekonečně připomínaly lidský obličej. Strachem se mu zatajil dech, ale srdce dál zběsile bilo. Kdo ví proč v tu chvíli vnímal jen pach mokré hlíny na jeho obličejí a tmavé, až černé, oči zasazené v tom podivném obličejí z mláží.

Pomalu nerozeznával vlasy, které se kroutily jako klubko hadů kolem obličejí ze sloupané smrkové kůry.

„Kdo jste, pane?“ vyhrkl Adrian.

Starý muž jen těžce oddechovoal a sípal, nebylo mu dopřáno promluvit, ačkoliv předtím tak zpíval.

„Starý...“ vydechl. „Rok!“

„Rok? Co rok? Jste tu už rok? Co jste jedl?“ napadlo okamžitě Adriana.

„Ano...“ zamyslel se muž a znovu těžce, přerývaně dýchal. „Ano, jsem tu na světě již rok. A mé síly odchází. Čím víc se blíží slunce ke tmě, tím více se blíží můj konec.“

„Vy chcete zemřít? Proč jste teda ještě nezemřel?“ vypadlo z Adriana. Klekl si na kolena a zvědavě, ale pořád opatrně se naklonil k Roku. Poznával, že větve a rostliny toho muže nejsou mrtvé, jak vypadaly. Lehce se pohybovaly, jak mluvil a jak dýchal.

„Nikdy nemůžeme zemřít, dokud po nás někdo nepřivezme naši starost.“

„Starost o co? Já se postarám! Umím to!“ vykřikl Adrain a vyletěl ze země. Začal se veledůležitě procházet kolem a říkal: „Vidíš? Taky to umím!“

Rok se trhaně rozesmál a zakroutil hlavou.

„Rok má příliš krátký život. Vzít ho takovému mláděti by bylo nelidské.“

Adrian se zarazil. Z muže dýchala smrt zkrápěná lehkým, podzimním deštěm. Chápal.

„Vy... ale nejste člověk. Můžete dělat i nelidské věci,“ zašeptal Adrian. Prostoupil ho neznámý pocit strachu. Jiný strach, než když se bál, že mu babička vyhubuje nebo že ho kluci zbijí. Strach hluboko v morku kostí, který mrazil a sváděl. „Dokážete vůbec udělat něco lidského?“

„Pojď sem,“ zachrčel muž a mávnul větví, která snad kdysi byla rukou. „Tu máš, chlapče.“ Podal mu poupě listu. Tak krásně mladé, světlouké. Chabé světlo, které si prorazilo cestu mlhou a černým větrovím, kouzelně poupě prosvicovalo.

„Kde...“ začal Adrian.

Kde ho vzal? napadlo ho.

Rok mlčel a Adrian cítil smrt až v té největší hlubině své duše. Nad jejich hlavami se cosi hnulo. Možná to byl jen vítr v korunách bezlistých stromů, možná pták a možná něco jiného, děsivějšího. Adrian zaklonil hlavu a dlouho svýma šedivýma očima, v nichž se odrážela olovená oblaka, pátral ve větvích. Všiml si třepetání posledních dubových listů.

Za jedním kmenem se skrýval bledý muž s vlasy bílými, namodralými s bodavými. Měl oči bez barvy a bez výrazu; bělmo svítilo jako dvě hvězdy. Když se na něj Adrian zadíval, připadalo mu, že mu srdce prolnul táhlý, ječivý hlas, který vyzníval podivně tiše. Nemohl od něj odtrhnout oči. Muž přeskočil ze stromu na strom; za ním vlály cáry jeho světlého, šedavého pláště. Byl to nekonečně dlouhý moment. Adrianovi zazářily oči, když tu nádheru viděl.

„Běž domů, teď je příliš krutá doba pro každé mládě,“ pokynul mu Rok, když viděl, jak se Adrian zálibně dívá na bílou osobu.

„Kdo to je? Je tak... kouzelný, nádherný. A přesto z něj mám strach,“ zmínil se na závěr Adrian.

„Krutvítr. Láká a svádí, aby mohl zabít!“ zasyčel Rok s pohledem zabodnutým do Krutvítra. Ten zaječel tentokrát tak nahlas, že se i stromy nakláněly pryč, jako by tomu chtěly uniknout. Adrian si přitiskl ruce k uším, přesto se toho hlasu nemohl zbavit. Oči měl neustále zabodlé do Krutvítra. Všiml si, že má kolem očí vějíře řas ze zmrzlých slz.

„Běž pryč, dítě. Mně už síly nestačí, abych tě před ním ochránil. Utíkej!“ přikázal Rok.

„Ale... Co vy? Vezmu vás s sebou!“ zakřičel Adrian a vrhnul se k muži. Chtěl ho vytáhnout za hlavu, místo toho ale jen urval kus kůry z obličeje a Rok ho vztekle zbylými silami odehnal. Mrsknul po Adrianovi větví takovou silou, že mu po ní zůstal rudý šrám na dlani.

„Jen abych si já nevzal tebe! Běž pryč! Běž domů. Já budu čekat. A pak mě uvítají do náručí oni.“

Adrian chvíli tiše stál, tisknův v ruce poupě. Pak ho strčil do kapsy u kalhot a vydal se vrávoravou chůzí zpátky.

Oni... Kdo jsou oni? Kam odejde mrtvý Rok?

Bál se všeho, co cítil v sobě i kolem sebe. Najde vůbec cestu zpátky? Co když se propadl tak hluboko, že už nevede cesty zpět? Ten pocit ho pohltit.

Kam odchází mrtví lidé?

Padl tváří k zemi a dal se do usedavého tichého pláče. Polykal slzy a třásl se.

„Babičko! Maminko...“

Uvidí je ještě někdy?

Propadal se do temnoty bez konce a beze směru. Padal a nemohl se bránit. Srdcem mu pronikaly ledové ostny. Krutvítr nad ním ječel, možná se ukrýval v korunách stromů a možná už klečel nad ním a svou bledou hlavu skláněl blíž...

Už pustil uzdu veškeré naděje a odevzdal se světu. Když náhle ucítil v ústech podivnou sladkou, hnilobnou chuť. V žilách jakoby mu najednou začala proudit místo krve míza a v uších slyšel dunivý rytmus. Z dálky se přibližoval známý hluboký, stařecký hlas:

„Jsem starý Rok, jsem věků pán
Chodím krajem nepoznán.
Beru, dávám, kradu, svádím
Čas zmizel s mým krásným mládím.
Jsem starý Rok a ty teď nový,
Jaký budeš? Nevím. Kdo ví?
Vychutnej si času tok,
Už nejsi člověk,
Už jsi Rok.
Už nejsi člověk,
Už máš jen rok.“

Adrian pochopil. Slova prastarého rituálu jakoby mu sama vytanula na jazyku:

„Jsem nový Rok, jsem věků pán.
Přišel jsem na svět nepoznán.
Jaký budu nikdo neví
Ani já, jen čas to zjeví.
Už nejsem člověk,
Už jsem Rok.
Už nejsem člověk,
Už mám jen rok.“

Slova, která mu splynula ze rtů, se zastavila jako kapky zmrzlé vody před jeho obličejem. Krutvítr se zarazil a bez hnutí sečkával. Pak zajechel děsivěji a táhleji, než kdy dřív, až to drásalo hluboko v těle. Adrian k němu obrátil tvář a jediným pohledem, starým jako příroda sama, ho zahnal do zapomnění.

Večer u teplé polévky s troškou chleba přemýšlel, kolik z toho byla pravda a kolik z toho byly jen jeho sny. Když sáhl do kapsy u kalhot, jarní poupě tam nenašel. Místo toho v rukou našel seschlý dubový list, jakých byly všude kolem stovky, miliony. Ale šrám na dlani pořád zůstával. Ledové ostny v srdci také. Šepot těch dávných časů v němu ozvěnou zněl stále též. Adrian si připadal náhle starý, strašně starý.

„Zítra půjdeme k mamince spolu. A už se nebudeš zastavovat u kolotoče. Vidíš, jak tě ti kluci zřídili!“ brblala babička z koupelny, kde čistila Adrianovo oblečení umazané od podzimní, vlhké hlíny.

Cítil každé zrníčko času, padající na hromadu k ostatním. Už jen Rok.

Lithin a Jožka

Průvodce po českém internetu rodnavira.cz

Protože úvodní článek Samhainového věstníku jsme věnovali Rodné víře, tak ani průvodce po českém internetu nemůže opomenout stránky Rodné víry.

Stránky jsou už na první pohled strohé a v podstatě černobílé, byly nejspíše vytvářeny čistě jako zdroj informací a nikoliv aby zaujmuly. Bez barev, bez jakéhokoliv netradičního a zajímavého členění.

Stránky se tváří trochu nedodělaně, občas se nám objeví anglické menu místo českého. Stránky jsou nepřehledné, obzvláště prezentace jediné družiny – Jarovítovy.

Na druhou stranu nelze upřít obsahovým sekcím obzvláště tam, kde se pojednává o historii či o slovanských bozích hloubku poznání a velkou erudici. Zde ve srovnání se zbytkem webu nelze upřít přehlednost, věcnost a informovanost. Taktéž texty nejsou příliš dlouhé, aby čtenáře mohly odradit či snad nudit.

Součástí stránek je také fórum, které mě přijde jako velice zajímavé a informativní.

Pokud bych mohl tedy toto shrnout, tak musím přiznat, že po stránce informační jsou tyto stránky na velice dobré úrovni – nabyté informacemi, nicméně po stránce přehlednosti je to dost bída. Pokud čtenáře nedokáže odradit nedodělanost, nepřehlednost, prolínání českého a anglického jazyka, tak určitě velice zajímavé informace najde. Nicméně doufat v odolnost čtenáře a zkoušet ho podobnými testy mi nepřijde jako úplně vhodné.

Stránky najdete na adrese <http://rodnavira.cz>

Cody

Pohanské pohřby ve světle stávající právní úpravy

V souvislosti s otázkou akceptace pohanství současnou společností bývá řešena též problematika pořádání pohanských pohřbů. Níže uvedený rozbor si klade za cíl blíže osvětlit určité aspekty této specifické oblasti z pohledu současné právní úpravy, přičemž je koncipován jako rozbor případů obecných a nereflexuje specifika pohřbů osob zemřelých v důsledku spáchání trestného činu, v důsledku nákazy přenosnou nemocí, na námořním plavidle atd. či případy exhumace apod.

Problematika zacházení s lidskými pozůstatky a ostatky je v českém právním řádu upravena v několika právních předpisech spadajících do oblasti správního práva. Jedná se zejména o vyhlášku č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a pohřebnictví¹, zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, zákon č. 285/2002 Sb., transplantační zákon a zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

Pro ujasnění možností pořádání pohanských pohřbů z pohledu současného právního řádu České republiky je třeba si předně zodpovědět několik následujících otázek:

Mají příbuzní či osoby blízké právo disponovat s tělem zemřelého?
Mohou příbuzní či osoby blízké, případně zmocněné zemřelým za jeho života, nakládat dle vlastního uvážení s tělem zemřelého za zachování příslušných ustanovení zákona?

Způsob dispozice s tělem osoby zemřelé upravuje vyhláška č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a pohřebnictví, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví (dále též jen „zákon o pohřebnictví“), které přesně upravují postup pro nakládání s tělem osoby zemřelé a v zásadě volnou dispozici s tělem neumožňují, a to ani osobám příbuzným či blízkým.

Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, operuje s pojmem subjektu, jenž sjednal pohřeb (může to být jakákoliv fyzická či právnická osoba, není-li takové, není tím pádem ani osoby, jež pohřeb sjednala, a povinnosti zabezpečit zemřelému pohřeb se musí zhostit místně příslušná obec). Role příbuzných či osob blízkých není ve světle dikce tohoto zákona nikterak výraznější, než role jakéhokoliv jiného subjektu, a postavení takových osob není tudíž ani nikterak zvýhodňováno oproti jakýmkoli jiným třetím osobám.

¹ Pokud jde o předmětnou vyhlášku, v odborné literatuře se objevují názory, že postrádá zákonné zmocnění, tj. nebyla vydána k provedení konkrétního zákona na základě zmocnění v něm a v jeho mezích a tudíž lze pochybovat o její účinnosti (blíže viz. Jakešová Petra, Vybrané problémy právní úpravy zacházení s tělem mrtvého od úmrtí do pohřbení, Zdravotnictví a právo, 5/2005).

Zákon o pohřebnictví dle definice v jeho §1 „stanoví podmínky pro zacházení s lidskými pozůstatky a lidskými ostatky“. Dle dikce §4 odst. 1 předmětného zákona „s lidskými pozůstatky a lidskými ostatky musí být zacházeno důstojně a tak, aby nedošlo k ohrožení veřejného zdraví nebo veřejného pořádku; z těchto důvodů je zakázáno... provést pohřbení jiným způsobem, než uvedeným v §2 písm. c)“. §2 písm. c) zákona o pohřebnictví definuje „pohřbení“ způsobem taxativním (tj. výčet takto uvedený je konečný) a mezi způsoby pohřbení řadí pouze **uložení lidských pozůstatků do hrobu nebo hrobky na veřejném nebo neveřejném pohřebišti nebo jejich zpopelnění v krematoriu²**.

Z výše uvedeného plyne, že jakýkoliv jiný způsob pohřbení by byl v rozporu s dikcí zákona a takové jednání by bylo v souladu s §26 zákona o pohřebnictví považováno zejména za přestupek a mohlo být potrestáno sankcí v podobě pokuty až do výše 50.000,- Kč.³

Mají příbuzní či osoby blízké právo disponovat se zpopelněnými ostatky zemřelého? Je možno libovolně nakládat se zpopelněnými ostatky?

Pokud jde o zpopelněné ostatky, tam je situace stejná, budeme-li posuzovat přednostní právo na vydání ostatků, příbuzných či osob blízkých (samotný příbuzenský nebo obdobný vztah tedy právo na vydání ostatků nezakládá a důležitá je role osoby, jež sjednala pohřeb) a v zásadě jiná, budeme-li posuzovat možnosti nakládání s ostatky, jelikož od momentu zpopelnění se urna s ostatky vydá osobě, jež sjednala pohřeb, a vzhledem k tomu, že žádný z jmenovaných předpisů explicitně nestanoví způsob nakládání se zpopelněnými ostatky, lze v souladu se zásadou „co není zakázáno, je dovoleno“, dovodit, že od momentu vydání urny s popelem osobě, jež sjednala pohřeb, může taková osoba nakládat se zpopelněnými ostatky v podstatě libovolně za zachování principu důstojného zacházení.

Je možno pohřbít kdekoliv?

Ze znění již zmíněného ustanovení §2 písm. c) zákona o pohřebnictví plyne, že pohřbením se rozumí „uložení lidských pozůstatků na veřejném nebo neveřejném pohřebišti nebo jejich zpopelnění v krematoriu“. Přitom dle §16 zákona o pohřebnictví je provozování *veřejného pohřebiště* službou ve veřejném zájmu zajišťovanou obcí v samostatné působnosti nebo registrovanou církví nebo náboženskou společností na pozemku v jejich vlastnictví, *neveřejným pohřebištem* se

² §22 zákona o pohřebnictví definuje požadavky kladené na hroby pro ukládání lidských pozůstatků, pokud jde o jejich hloubku, umístění nad hladinou podzemních vod a boční vzdálenosti mezi jednotlivými hroby, přičemž v písmenu d) tohoto paragrafu se zcela nekonceptně stanoví, že „rakev s lidskými pozůstatky musí být po uložení do hrobu zasypána zkyprěnou zemínou ve výši minimálně 1,2 m.“, z čehož se se vši pravděpodobností dá odvodit, že pohřbít mrtvé tělo bez rakve by bylo taktéž považováno za jednání protizákonné, a naopak navršení zeminy ve výši větší, než je 1,2 m. by se tím pádem za jednání protizákonné považovat nedalo.

³ Výše uvedené nelze vykládat tak, že předmětná sankce je jediná, kterou bude možno v případě neoprávněného jednání uložit. Naopak, naplní-li neoprávněné jednání spočívající v nezákonném způsobu pohřbívání skutkovou podstatu některého z dalších deliktů na poli státní správy či případně trestného činu, vedle uvedené sankce bude moci příslušný státní orgán uložit i sankce další.

pak rozumí účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů řeholních řádů nebo kongregací nebo příslušníků registrovaných církví nebo náboženských společností, jejichž vnitřní předpisy a obřady neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků na veřejném pohřebišti.

Uložit lidské pozůstatky mimo veřejné či neveřejné pohřebiště tedy nelze. V opačném případě by se pachatel dopouštěl přestupku dle zákona o pohřebnictví s hrozbou peněžité sankce až do výše 50.000,- Kč.

Jak lze zřídit pohřebiště?

Zřídit veřejné či neveřejné pohřebiště lze na pozemku ve vlastnictví zřizovatele (takovým zřizovatelem, jak vyplývá ze znění zákona, může u veřejného pohřebiště být výlučně obec, registrovaná církev či náboženská společnost a u neveřejného pohřebiště pak výlučně řeholní řád nebo kongregace, registrovaná církev či náboženská společnost) na základě *územního rozhodnutí*. Pro vydání takového rozhodnutí je třeba mimo jiné například kladné vyjádření krajské hygienické stanice a vodohospodářského orgánu. Pro vydání povolení ke zřízení neveřejného pohřebiště je třeba navíc prokázat krajskému úřadu skutečnosti opravňující k jeho zřízení (tj. prokázat, že vnitřní předpisy a obřady zřizovatele neumožňují ukládání pozůstatků a ostatků na veřejném pohřebišti) a vyžádat si jeho stanovisko k řádu neveřejného pohřebiště (tato dokumentace pak následně bude součástí podkladů pro vydání územního rozhodnutí).

Závěrem

1. Je třeba striktně odlišovat fázi nakládání s tělem zemřelého před pohřbením, jak je definováno zákonem o pohřebnictví, a po něm. Vzhledem k tomu, že pohřbením se rozumí i zpopelnění, je následné nakládání se zpopelněnými ostatky v zásadě vázáno pouze na dbání povinnosti důstojného zacházení. Pohřební obřad související s nakládáním se zpopelněnými ostatky tak musí být hlavně v souladu s tímto výše uvedeným principem a jakýmkoli dalším státním přímusem omezen není⁴.
2. Pokud jde o nakládání s tělem zemřelého před pohřbením, jak je definováno v zákoně o pohřebnictví, situace je důkladně regulována právními předpisy nepřipouštějícími jednání na základě vlastního uvážení jednotlivých subjektů, ať už se jedná o osoby pozůstalé či o provozovatele těch kterých pohřebních a souvisejících služeb (pohřebiště, krematorium). Jinými slovy, všechny subjekty bez výjimky se touto zákonnou úpravou řídit musí bez rozdílu, zda jsou poskytovateli pohřebních či souvisejících služeb, či jejich odběrateli, a jakékoliv odchylné jednání zákonem nepředvídané, pokud jde o způsob pohřbení či místo pohřbení, bude považované za jednání v rozporu s právem.

⁴ Výše uvedené se vztahuje pouze na nakládání se zpopelněnými ostatky, nikoliv ostatky těla již jednou pohřbeného uložením do hrobu!

Úvaha de lege ferenda

Pozornému čtenáři jistě při čtení v úvodu článku citovaného ustanovení §4 odst. 1 zákona o pohřebnictví neuniklo, že znění operuje se dvěmi základními principy, jejichž kumulativní dodržování je alfou omegou celé úpravy pohřebnictví, a sice:

- princip **důstojného zacházení** s lidskými pozůstatky a lidskými ostatky

a

- princip **zachování veřejného zdraví a veřejného pořádku**.

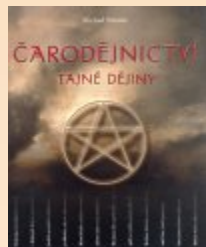
Je tedy na místě se zamyslet, zda při naplnění požadavku zachování veřejného zdraví a veřejného pořádku, odepření provedení pohřebního obřadu způsobem odpovídajícím náboženskému přesvědčení zemřelého (státem) se nedostává do rozporu s principem důstojného zacházení s lidskými pozůstatky.

El

Co vychází ...

Michael Streeter, Čarodějnictví: Tajné dějiny

Tajemství čarodějnictví tkví v tom, že není tím, čím si myslíme, že je. Tato kniha chce odhalit pravdu skrytou za zažitými stereotypy. Popisuje, jak se proměňoval názor lidí na magické praktiky a na snahu ovládnutí si přírody, jak se veřejné mínění promítalo do skutečných činů, od kruté éry "upalování čarodějnic" ve středověku až po současnost. V neposlední řadě knížka nastiňuje, jak se tyto koncepty postupně utříbily a jak z nich vykrytalizovalo samostatné náboženství založené na rovnosti a úctě. Kniha obsahuje mnoho unikátních ilustrací.

Nakladatel: Mladá fronta

ISBN: 978-80-204-1610-0

EAN: 9788020416100

Originál: *Pagan Resurrection*

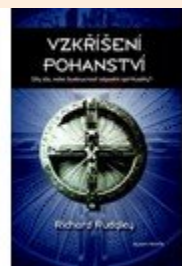
Překlad: Jiří Balek

Formát: 304 stran, 21,6x13,6cm, vázaná vazba

Rok vydání: 2008 (1. vydání)

Richard Rudgley, Vzkříšení pohanství

Kontroverzní studie o oživení pohanství dokazující, že na západní civilizaci nemá ve spirituální oblasti největší vliv Kristus, nýbrž pohanský bůh Ódin. Podle autorova názoru může pohanství - stejně jako křesťanství - přinášet dobro i zlo. V naší převratné době proto musíme zvolit mezi temným a ničivým pohanstvím, které doprovázelo existenci nacismu a nyní i krajně pravicového extremismu, nebo posilujícím pohanstvím spočívajícím v soužití s přírodou a alternativní spiritualitou.

Nakladatel: Mladá fronta

ISBN: 978-80-204-1650-6

EAN: 9788020416506

Originál: *Witchcraft: A Secret History*

Překlad: Jaroslava Kočová

Formát: 192 stran, 27x23cm, vázaná vazba

Rok vydání: 2008 (1. vydání)

Ze stránek nakladatelství posbíral Cody

Zajímavosti z pohanského světa

První předkřesťanský chrám na světě byl objeven v Turecku

Göbekli Tepe je název chrámu starého 12 000 let, který byl objeven v Turecku a je srovnáván nazýván tureckým Stonehenge. Vybuodovala ho kultura kočovníků dlouho před tím, než vědci předpokládali vznik prvních chrámů. Více o tomto tématu najdete na <http://www.archaeology.org/0811/abstracts/turkey.html> (v angličtině) a neuměle strojově přeloženou verzi v češtině [zde](http://translate.google.cz/translate?hl=cs&sl=en&u=http://www.archaeology.org/0811/abstracts/turkey.html&sa=X&oi=translate&resnum=1&ct=result&prev=/search%3Fq%3DThe%2BWorld%2527s%2BFirst%2BTemple%26hl%3Dcs%26client%3Dfirefox-a%26rls%3Dorg.mozilla:cs:official%26hs%3DgO5)

<http://translate.google.cz/translate?hl=cs&sl=en&u=http://www.archaeology.org/0811/abstracts/turkey.html&sa=X&oi=translate&resnum=1&ct=result&prev=/search%3Fq%3DThe%2BWorld%2527s%2BFirst%2BTemple%26hl%3Dcs%26client%3Dfirefox-a%26rls%3Dorg.mozilla:cs:official%26hs%3DgO5>

Aktuální zprávy z pohanského světa připravil Cody

Isaac a Phaedra Bonewits - Evropské turné 2008

O víkendu 25.-26.10. 2008 se ve Schwerte u Dortmundu na svém turné, uspořádaném s pomocí PFi, zastavila známá dvojice amerických pohanů, Isaak a Phaedra Bonewits. Zakladatel neopohanské náboženské skupiny ADF (Naše vlastní druidství) a velekněžka iniciační linie Wiccy přijeli přednášet o neopohanství z hlediska pokročilejších praktikujících. Přestože řeč přišla na polyteologii (rozuměj teologii náboženství s více božstvy), teorii i praxi magie, roli neopohanství v moderním světě, mnoho dalších témat - a dokonce krátce i na politiku, hlavním bodem programu bylo pořádání a vedení rituálů, především veřejných.

Přednášející se s námi podělili o mnohaleté zkušenosti s pořádáním rituálů různých tradic. Sami uspořádali stovky ceremonií, od komornějších čarodějnických oslav až po veřejné druidské rituály, z nichž mnohé byly vskutku masové. Jejich návody, rady a připomínky byly vskutku inspirující. Isaac s námi prošel celý liturgický řád ADF, jehož je sám autorem, a obohatil veřejně dostupnou kostru o velké množství konkrétních rad, zásad, doporučení a praktických tipů, které mohou při pořádání velkého rituálu být užitečné. Mezi nejzajímavější koncepty patřilo třeba zdvihání energie v druidském rituálu pomocí estetiky a umění (tance, zpěvu, recitace poezie aj.) v kontrastu ke kvasierotickému zdroji ve většině čarodějnických rituálů. Díky tomuto zaměření jsou druidské rituály lépe použitelné pro veřejné účely a potenciálně dostupnější širšímu spektru účastníků. Vysvětluje to také vysoké procento LGBT "menšiny" v ADF, protože tím, že se energie staví na umělecké bázi a pohlaví a sexuální orientace jednotlivců vůbec nehrají roli, přešli na cestu druidství mnozí, kteří si se sexuální symbolikou a energií v čarodějnictví ve vztahu k vlastní

sexualitě nevěděli rady. Stejně tak struktura vytváření posvátného středu a ochrana rituálního prostoru kombinací úlitby nespřízněným entitám a vzýváním tzv. strážce bran, boha nebo bohyně, kteří se mj. stanou ochránci oslavy a jejích účastníků činí rituál otevřenějším. Energie, ale i účastníci se mohou volněji pohybovat. Vše působí velice uvolněně, a i když se jednotlivci měli šanci zapojit jak do přípravy a provedení rituálu, tak do skupinových aktivit během něj, zpívaná vzývání a četné rituální fráze v irštině budily natolik kultivovaný a uhlazený dojem, že místy svým způsobem připomínaly křesťanskou mši.

Co mě při názorné ukázce rituálu překvapilo (na samotnou strukturu rituálů ADF už jsem zvyklý přes rok) byl kruh židlí, na které jsme si v pasivnějších částech rituálu mohli sednout. Bylo nám vysvětleno, že rituál nemá být testem odolnosti, a měli by ho přežít i fyzicky méně zdatní. Není důvod stát (nebo dělat cokoliv jiného) a trpět, spíše než se soustředit na samotný rituál - rituálu to neprospěje, spíše uškodí.

Na inkluzivní přístup, a možnost plnohodnotné účasti i pro tělesně postižené, staré či jinak omezené osoby byl kladen až překvapivý důraz. Ostatně i mnohá jiná praktická a bezpečnostní opatření zněla v českém kontextu spíše úsměvně. Představa, že by místo rituálu mělo být dostupné i vozíčkem, že by na místě měl být někdo se zdravotním tréninkem a další podobná opatření ve mě i přes odpor k jakékoliv diskriminaci vzbudila dojem, že ne ve všem je mladost české pohanské komunity handicapem. Vyjít do přírody a donutit účastníky se s ní a se svou tělesností poněkud více setkat je třeba pro mě v rituálech dosti důležitý rozměr. Miluju atmosféru vrcholků hor a hlubokých hvozdů a razím heslo, že neexistuje špatné počasí, jen špatně oblečení účastníci. Je mi ale jasné, že jak léta poplynou, tyhle romantické představy spolu s mladým přizpůsobivým tělem schopným rychlé regenerace vezmou za své.

<http://neopagan.net/>

<http://adf.org/>

<http://www.paganfederation.org/>

Eurik

Akce PFi Cz

Budoucí akce: Přednáška o Slovanském pohanství

Slovanská mytologie - bohové, démoni, magie a slavnosti našich předků

Přednášející: Svjatoslav - mgr. Jiří Mačuda, Rodná Víra

Zdá se, že dnes si již mnozí z nás neuvědomují, odkud přišli jejich praotcové a v chaotické multikulturní společnosti zapomínají na jeden prostý fakt - že jsou Slované. O duchovním životě našich předků však víme celkově velice málo. Přednáška „*Mytologie Slovanů*“ se nám pokusí alespoň částečně přiblížit kosmogonické mýty, svět dávných bohů, duchů a pohádkových démonů, kteří ovládali přírodní živly, vegetaci, osud člověka i čas. Zavede nás do časů, kdy v obydlích starých Slovanů sídlili domácí skřítkové a úcta ke stromům, zvěři i veškeré přírodě, včetně dávno zesnulých předků, byla neodmyslitelnou součástí každodenního života. Kouzlo této pradávne víry, magie a obřadnosti zůstalo částečně uchováno v lidové tradici všech slovanských národů, ke kterým samozřejmě patříme i my samotní. Přestože dnes masová média zastínila kouzlo duchovního chápání světa našich předků severskými germánskými mýty a keltskou magií, bohové starých Slovanů nezemřeli a dodnes žijí ukryti hluboko v našich srdcích i duších. Vydejme se proto po stopách hromovládneho Peruna a za mýty starých Slovanů.

Přednáška proběhne v **Esoterické kavárně a čajovně Světluška**, Dominikánské nám. 4/5, 602 00 Brno **16. ledna 2008 od 19. hodin.**

<http://cajovna.svetluska.cz/>

Proběhlé akce PFI: Přednáška o ADF

17. října 2008 proběhla od 18:30 v minulém věstníku avisovaná přednáška o ADF. Přednáška proběhla v příjemných a útulných prostorách Ka-Studia.

Joanna Coleman (Velká Británie) a Petr „Eurik“ Gilar (Česká republika) se svého úkolu zhostili velice dobře. Začali od úvodního zamyšlení nad tím co je „druidství“ a jaké má toto slovo vlastně v současné době v aktuálním kontextu význam.

Dále nám Joanna umožnila historický exkurs do pramenů o druidech a druidství a Eurik zakončil informacemi o struktuře, myšlenkách a konceptu ADF.

Přednáška byla nahrávána a audio záznam včetně přepsané textové verze mohou získat členové Pohanské federace po zažádání na adrese czech@paganfederation.org.

Zajímavé akce

Mezi Světy 2008

... je podzimní setkání lidí se zájmem o magii, mystiku, šamanismus, pohanství a jiné duchovní směry. Náplní akce je vzájemné obohacení o zkušenosti a společné prožitky, seznámení se s novými lidmi, sdílení vědomostí a učení se jeden od druhého v připravených přednáškách a workshopech.

Ročník 2008 proběhne 5. - 9. 11. 2008

Program:

Arborius - Čínská magie

Práce s duchy a démony. V tradičních magických praktikách čínského taoismu a šamanismu.

Arborius – Význam a symbolika tarotu

Aneb jak pracovat s tarotem bez tabulkových znalostí.

Cody - Sumerský rituál Boha Ohně

Očistný Sumerský rituál boha pocházejí z *Knihy Spalování* (Book of Maqlu).

Linda Illean Dragonari – Pohanství dnes

Galen Grow - Workshop alikvótních zpěvů

Linda Dragonari - Rituál k oslavě Lokiho

Pohanský rituál s prvky sakrálního dramatu k oslavě Lokiho jako ničitele světů. Silně doporučeno, aby účastníci (kteří se budou chtít tohoto rituálu zúčastnit) byli připraveni na rozdělení na 2 poloviny. Jedna polovina by měla mít světlé - bílé oblečení a ta druhá tmavé - černé.

Mob - Thelema a post-thelema

Co je „current“ - magický proud a jak se Anglo - saské magické proudy odlišují od Hermetismu. Teosofie, Aleister Crowley, Austin Osman Spare, Zlatý Úsvit, Frater Achad, Parsons, C. F. Russell, Kenneth Grant, Michael Bertiaux a saturnský *current*...

Catalessi - runový sigilizační workshop

Magické techniky práce s runami lze orientačně rozdělit na oblast meditativní, divinační, talismanicko-sigilární a ceremoniální, přičemž každá z těchto oblastí nějakým způsobem využívá základní stavební prvky runové magie: stadhy (tělesné postury), galdr (runový zpěv) a sigila (runy). Krátký seminář bude obsahovat

některé z možných přístupů k těmto prvkům a je zaměřen na následnou práci s nimi - kreativní kombinaci, prostřednictvím níž lze sestavit libovolný magický rituál a propojit tak sféry vizuální, tělesné (motilní) s audio vjemy, což je také jádrem runové rituální magie.

Tygr - Poznámky k práci s totemy

Přednáška na téma duchové a síly zvířat a jak s nimi pracovat. Určeno převážně pro začátečníky. Zaměřeno na praktickou část.

Elijah - Základy enochiánské magie

Krátké seznámení se základními rituály enochiánské magie, trocha historie a teorie a špetka praxe. Nahlédnutí do Aethyru prostřednictvím magického zrcadla je možné.

Namez - Reality Hacking

Může se zdát, že přírodní vědy odjímají světu kolem nás jeho kouzlo. Redukují jej na soubor fundamentálních elementů a jednoznačných zákonitostí. Vstupujeme do hry v okamžiku, kdy úplný soubor těchto pravidel neznáme. Je to jako jít v pokeru na stůl ještě předtím, než jsme se naučili všechny povolené karetní kombinace. My ovšem nehrajeme v karty, hrajeme s realitou a její pravidla povolují jevy jako vznik galaxií, časové dilatace a jablka padající na zem.

Za svého života A. C. Clarke formuloval trojici zákonů predikce; třetí z nich zní: "Jakákoliv dostatečně vyspělá technologie je nerozlišitelná od magie." Technologií rozumějme obecně jakoukoliv aplikaci známých principů při lidské činnosti. Je na našem uvážení, zda-li pravidla hry přijmeme, a pokusíme se je aplikovat v náš prospěch, či to radši zabalíme. Účelem této přednášky je ukázat, že jakákoliv dostatečně vyspělá magie je nerozlišitelná od technologie a že žádné kouzlo ze světa nezmizelo.

Veškeré upřesňující informace najdete na oficiálních stránkách <http://mezisvety.divinorum.cz>.

Informace o zajímavých akcích připravil Cody

Akce s podporou PFi Cz

První otevřený rituál Pohanského Otevřeného Fóra (P)O(F)

Eurik jako zakladatel P)O(F a iniciátor Prvního otevřeného rituálu P)O(F se na PFi Cz obrátil s žádostí o podporu při organizaci výše zmíněné akce. Protože tohle je jedna z rolí PFi rádi jsme vyhověli a rituál zaštitili svoji podporou.

Celá akce měla být původně pouhým rituálem, ale po příslibení zahraniční účasti se organizátorský tým rozhodl po rituálu připojit ještě Bardský večer. Ale popořadě.

Organizátorský tým začal vítat první příchozí těsně po obědě a to v té době, kdy tzv. support tým tzn. Klan Kočičáků a Lesem Kráčejíci upravili rituální místo, aby bylo hodno bohů.

Před schůzkou rituálního týmu začali přijíždět zahraniční hosté z Rakouska, Spojených států i Velké Británie. Poté co se dohodly všechny praktické věci se již Kněz s Kněžkou, „fireman“ a „bubeník“ vypravili na místo, aby připravili posvátné místo pro účastníky rituálu a hlavně pro bohy.

Za soumraku účastníci následovali ohnivou pochodeň a naslouchali vzdálenému bubnování, které se rozléhalo do mlhy nad vodou. Po příchodu byli očištěni a následoval Samhainový rituál ve stylu ADF k uctění Morrigan a Dagdy.

Myslím, že není asi moc dobře možné nějak zprostředkovat pocity během rituálu. Rád bych zmínil jen některé. Joanna, která ač původem ze Sussexu excelentně pronášela provolání k matce Zemi v češtině, Jožka byl opravdu skvělý a temný Samhainový Bard a Eurik byl vynikající kněz, který plnil všechny role, které se od kněze dají očekávat. Dostali mě Jožka s Lithin u obětín. Nejsem moc romantik,

ale jejich společný přístup k obětování byl za srdce beroucí.

Spoustu lidí jsem nejmenoval, ale to neznamená, že by si jmenovat nezasloužili, ale to byste to tu četli ještě hodně dlouho. Vždyť tam bylo 30 lidí!

Po rituálu následoval Bardský večer v salónku jedné restaurace v Liberci. Byl jsem strašně rád, že byl opravdu Bardský a že krom jídla a pití měly své místo básně, mýty, příběhy, humorné příběhy, scénky, zvuk harfy i kytary a ačkoliv nás bylo strašně moc, skupina se nerozpádala na frakce, ale byl to příjemný, upřímný a přátelský samhainový večer.

Strašně rád bych se následujícím řádkům vyhnul, ale nedá mi to. Musím pár lidem poděkovat. Hlavně Eurikovi, že tu myšlenku měl, nepustil a uspořádal to. Díky takovýmto lidem, co planě nekritizují a něco dělají, je pohanská scéna i Pohanská Federace mnohem dál, protože přesně takové lidi potřebujeme, ty co rádi udělají nezištně něco pro ostatní.

Dále obrovské díky celému realizačnímu týmu a hlavně Amiře, která nesla obrovskou tíhu managementu a zvládla to skvěle. Kráčejíci a Airisovi, že se nabídli s pomocí přípravy rituálního místa. Všem lidem co byli v rituálním týmu a všem účastníkům, kteří přijeli a byli na místě rituálu celým svým srdcem a duší.

A taky díky Dagdovi a Morrigan. Díky, že jste se zastavili.

A tak zase příště ... Lesem Kráčejíci slibuje Imbolc, takže uvidíme ...

Cody

Kulturní okénko

České koncerty

Bran

- 19.11. - Praha, Palác Akropolis
 - 22.11. - Český Krumlov
 - 23.11. - České Budějovice
 - 28.11. - Kadaň
 - 29.11. - Karlovy Vary
 - 17.12. - Praha, Balbínova poetická hospůdka
 - 18.12. - Praha, Balbínova poetická hospůdka
- Více na <http://www.bran.eu.com>

Dick´o´Brass

- 16.12. - Praha, RC Kain
- Více na <http://www.dickobrass.cz>

Asonance

- 5.11. - Praha, ND Smíchov
 - 26.11. - České Budějovice, KC Bazilika
 - 6.12. - Praha, KD Gong
 - 17.12. - Brno, Semilasso
- Více na <http://www.asonance.cz>

Hradišťan

- 4.11. - Brno, KS Omega
- 7.11. - Tábor, Divadlo Oskara Nedbala
- 8.11. - Praha, KD Gong
- 9.11. - Otnice (u Brna), kostel sv.Aloise
- 12.11. - Olomouc, Reduta
- 15.11. - Rychnov nad Kněžnou, Pelcovo divadlo
- 16.11. - Praha, Lucerna-velký sál
- 18.11. - Brno, Besední dům
- 19.11. - Praha, Rudolfinum
- 22.11. - Luhačovice, KD Elektra
- 23.11. - Bílovec, KD
- 27.11. - Pardubice, KD
- 30.11. - Ostrava Evangelický kostel (Českobratrská ul.)
- 4.12. - Šumperk, Dům kultury
- 6.12. - Olomouc, Reduta

- 9.12. - Kamenice, Štiřín
- 13.12. - Praha, divadlo Bez zábradlí
- 14.12. - Hradec Králové
- 15.12. - Brno, Petrov katedrála
- 17.12. - Opava, kino Mír
- 18.12. - Dobříš, zámek
- 19.12. - Praha, Rudolfinum
- 21.12. - Zlín, Velké kino
- 22.12. - Břeclav – kostel
- 26.12. - Velehrad

Více na <http://www.hradistan.cz>

Fiannan

- 1.11. - Brno, DDM Bystrouška
- 19.11. - Praha, Salmovská literární kavárna
- 4.12. - Praha, Salmovská literární kavárna

Více na <http://www.volny.cz/fiannan/>

Čechomor

- 7.11.2008 - Beroun, sál České pojišťovny
- 9.11.2008 - Strakonice, kulturní dům
- 10.11.2008 - Klatovy, stálá divadelní scéna
- 11.11.2008 - Mariánské Lázně, klub na Rampě
- 12.11.2008 - Černošice, klub Kino
- 16.11.2008 - Havlíčkův Brod, klub Čechovka
- 17.11.2008 - Zábřeh na Moravě, Dům kultury
- 23.11.2008 - Vsetín
- 25.11.2008 - Chomutov, divadlo
- 26.11.2008 - Hořice v Podkrkonoší, KD Koruna
- 27.11.2008 - Kralupy nad Vltavou, Kulturní dům
- 29.11.2008 - Bozkov u Semil, Dům kultury
- 7.12.2008 - Stříbro, Dům kultury
- 9.12.2008 - Teplice, Dům kultury
- 17.12.2008 - Ústí nad Labem, divadlo
- 4.1.2009 - Ostrava, Dům kultury
- 5.1.2009 - Zlín, Velké kino

Více na <http://www.cechomor.cz/>

Jarek Nohavica (<http://www.nohavica.cz>)

- 10.11. Bohumín
- 11.11. Havířov
- 13.11. Frýdek - Místek

Zahraníční koncerty:

Bran

7.11 19H Szczawno-Zdroj (PL)

8.11 21h Poznań (PL), Brogans Irish Pub

Více na <http://www.bran.eu.com>

Hradišťan

5.11. - Dolný Kubín (SK), kino Choč

Více na <http://www.hradistan.cz>

Čechomor

18.11.2008 - Pezinok (SK), Dom kultury

19.11.2008 - Nitra (SK), Mestská hala na klokočine

20.11.2008 - Banská Bystrica, Dom Kultúry

21.11.2008 - Ružomberok (SK), Koniareň (športová hala)

22.11.2008 - Spišská Nová Ves (SK), Dom kultúry

Více na <http://www.cechomor.cz/>

Kapela ze vsi Varšava (Warsaw Village Band)

07.12.2008 - Lublin (PL)

Více na <http://www.warsawvillageband.net/Home.html>

Dubliners

01.11.2008 - Circus Krone, München, Germany

02.11.2008 - Jako Arena, Bamberg, Germany

03.11.2008 - Stadthalle, Merzig, Germany

04.11.2008 - Alte Oper, Frankfurt, Germany

05.11.2008 - RuhrCongress, Bochum, Germany

06.11.2008 - Theater am Marientor, Duisburg, Germany

07.11.2008 - Stadthalle, Braunschweig, Germany

08.11.2008 - Stadthalle, Göttingen, Germany

28.11.2008 - Stadthalle, Aurich, Germany

29.11.2008 - Ringlokschuppen, Bielefeld, Germany

30.11.2008 - Theater am Aegi, Hannover, Germany

01.12.2008 - Osnabrück, Osnabrück, Germany

02.12.2008 - Glocke, Bremen, Germany

03.12.2008 - Jabelmannhalle, Uelzen, Germany

04.12.2008 - Deutsches Haus, Flensburg, Germany

05.12.2008 - Tempodrom, Berlin, Germany

06.12.2008 - CCH, Hamburg, Germany
29.12.2008 - Vicar Street, Dublin, Ireland
30.12.2008 - Vicar Street, Dublin, Ireland

Více na <http://www.patsywatchorn.com/>

Damh the Bard

8. 11. 2008 - Witchfest International - Fairfield Halls, Croydon, Greater London (UK), FFI:
Children of Artemis

Více na <http://www.paganmusic.co.uk>

Ostatní akce:

Gaelforce Dance - Mistři Irského Tance

4.11. 2008 - Praha, Kongresové centrum
11.11. 2008 - Brno, Hala Rondo

Více na <http://www.makroconcert.com/>

České výstavy:

ALFONS MUCHA - SLOVANSKÁ EPOPEJ

9.2.2007 - 30.12.2008
Zámek Moravský Krumlov
Zámecká 1, Moravský Krumlov

SALVADOR DALÍ - grafiky, plastiky

9.2.2007 - 30.12.2008
Dům U bílého jednorožce
Staroměstské náměstí15, Praha 1

TVRDOHLAVÍ PO 20 LETECH

7.10.2008 - 23.11.2008
České muzeum výtvarného umění
Husova ul. 19 - 21, Praha 1 - Staré Město

VERONIKA BROMOVÁ - KRÁLOVSTVÍ

31.10.2008 - 11.1.2009
Galerie hl. města Prahy - Dům U Kamenného zvonu
Staroměstské náměstí 13, Praha 1

XIII. DOMÁCÍ ÚKOL - SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

16.10.2008 - 15.11.2008
Galerie La Femme
Bílková 2, Praha 1

ČÍNSKÁ MALBA: ZHANG XIAOGANG, FANG LIJUN, FENG MENGBO

25.9.2008 - 28.12.2008

Galerie Rudolfinum

Alšovo nábřeží 12, Praha 1

Připravil Jožka a Mab

Odkazy a kontakty

Stránky Pohanské federace

<http://cz.paganfederation.org>

Národní koordinátor pro Českou republiku

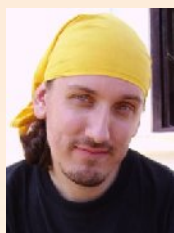
Elektronická pošta:

czech@paganfederation.org

Poštovní doručovací adresa:

Jakub Achrer
Oravská 15
100 00 Praha 10

Redakční tým:

Cody; cody@email.cz – <http://bloxxter.info>

Jožka; tpmabl@seznam.cz – <http://tpm.bloguje.cz>

Spoluautoři a přispívající:

Amairgil, Borůvka, El, Eurik, Falka, Lithin, Medeira, Tygr, Mab
... kterým tímto velice děkujeme ...

Věstník Pohanské federace / PFI CZ Newsletter - 5. 11. 2008
© 2008 Pagan Federation International

Redakční šotek: Omluva

V minulém čísle se nám bohužel podařilo otisknout verzi rozhovoru, která nebyla finální a také nebyla autorizovaná. Nebyl to úmysl a vznikl díky lidské chybě. Dobrá zpráva je, že jsme stále lidé. Ačkoliv jsme tuto chybu ihned napravili a dali k dispozici opravenou verzi, považujeme za správné zde otisknout opět správnou variantu Luciji i čtenářům se omlouváme.

Redakční tým Věstníku PFi

Otevřený pohanský rituál

V červnu tohoto roku proběhl v Brdech po dlouhé době veřejný otevřený rituál. Iniciátorem této myšlenky byla LuciJe s pomocníky Kráčejícím Lesem, Afar a Dínen. LuciJe mi dovolila uveřejnit některé části rituálu a proto je nyní můžete znát i vy. Nyní již ale předávám slovo LuciJi:

Nejprve byl připraven rituální prostor – postavena hranice uprostřed kruhu a zapálena živlová světla. Následně byl celý kruh očištěn pomocí čtyř živlů – kadidlem, plamenem ohně, vodou a solí. Taktéž každý z účastníků rituálu byl při vstupu do kruhu po průchodu mezi dvěma pochodněmi očištěn kadidlem a vodou se solí.

Po rozestavění všech účastníků v kruhu proběhla meditace zaměřená na uvědomění si vlastního středu a přítomnosti v rituálu. Poté jsme za zpěvu chantu s hořícími pochodněmi v ruce začali zdvihat kužel síly.

*Spirit of the fire come to us, we will kindle the fire,
Spirit of the fire come to us, we will kindle the fire,
We will kindle the fire, dance the magic circle round,
We will kindle the fire, we will kindle the fire.*

Po spojení všech pochodní nad připravenou hranicí jsme zapálili oheň. Přišel čas na přizvání živlů a vytyčení kruhu.

*Zdravíme vás, strážci věží na východě!
Síly vzduchu!
Voláme Vás!
Zářící hvězdy,
Vířící větry,
Vycházející slunce!
Přijďte k nám!
Přineste své světlo*

Věstník pohanské federace č. 8 – Lughnasadh 2008

A buďte zde s námi!

A pak na přivonání hlavního hosta, keltské Bohyně Aine [ínej], patronky slunovratu.

*Královno léta
Královno víl
Medem vonící
Květy ověnčená
V slunci zářící
Ve větrech šeptající
V potocích zurčící
Paní jezer a studní
ochránkyně skotu
Dárkyně poezie
Ty, která léčíš
Paní života a smrti
Aine
Přijď mezi nás
A požehnej nám*

A tak, jako každý slunovrat, naplnil se čas vlády letního dubového krále a jeho žezlo převzal zimní cesmínový. Jejich souboj proběhl přímo v našem kruhu.

*Tak tomu bylo, je a bude
Dva bratři, dvě tváře téhož, se dělí o svou vládu
Zrozen s proužkami paprsky slunce
Ve světle prodlužujících se dnů
Dubový král
Zelená se s přicházejícím jarem
Sílí tak, jak sílí slunce
Jeho síla je v proužkách výhoncích
Proudí v míze stromů
Podpírá roztřesené nohy mláďat
Je krásou rozvíjejících se květů
Je slyšet v rojení včel
Na jeho dechu letí ptáci
Jeho pohled hřeje z paprsků slunce
A s každým dalším dnem je silnější
Nyní je jeho síla na vrcholu
A v den jeho největší síly rodí se jeho dvojče
Vrací se na svět po čase odpočinku
Přináší s sebou delší noci
Cesmínový král*

Věstník pohanské federace č. 8 – Lughnasadh 2008

*Přichází, aby završil dílo svého bratra
Zatím je ještě slabý, ale již přišel jeho čas
Starý král musí zemřít, aby nový mohl zaujmout jeho místo
Neboť smrtí obnoví se život
Tak jako každý rok, letní král je sťat
Ač mrtev, jeho síla je s námi dál
Je v plodech, obilí i stádech
Odpočívá, aby se zrodil
V nejkratší den roku se vrátí
Znovu vyzve svého soka
Tak tomu bylo, je a bude
Dokud se kolo točí*

Po předání vlády temné části roku jsme požádali Bohyni o požehnání chlebu a vínu, připili její síle a kráse, požádali o splnění svých přání a poděkovali za její přítomnost.

*Aine, Bohyně léta
Děkujeme Ti za tvou přítomnost
A prosíme o Tvé požehnání
Zdravíme tě a loučíme se s Tebou*

Rituál dospěl ke svému konci, přišlo rozloučení s přizvanými živly a zrušení kruhu.

*Strážci severní strany!
Síly země
Děkujeme Vám za přítomnost v našem kruhu
A prosíme o Vaše požehnání
Zdravíme Vás a loučíme se s Vámi.*

... a nastala závěrečná oslava s jídlem, pitím a povídáním do pozdních nočních hodin.

A protože je to událost, kterou bychom rádi čtenářům blíže přiblížili, nabízíme Vám zde i rozhovor s Lucií:

Proč ses rozhodla dělat otevřený rituál?

Ta myšlenka vzešla z debaty na P)O(F, ve které zaznělo, že zde podobné možnosti chybí.

Ale co je mi známo, nebylo to nějak definitivně a jednoznačně přijímáno a ozývaly se i hlasy skeptické, proč ses rozhodla to risknout?

Měla jsem pocit, že stojí za to to zkusit. Třeba jen proto, abychom zjistili, zda tahle cesta má smysl nebo nemá.

Co sis od toho slibovala? Jaké výsledky jsi očekávala?

Před podobnými akcemi je nejlepší nic neočekávat a prostě počkat, jak to dopadne. Každopádně jsem doufala v to, že se sejdou lidé s podobnými zájmy a vznikne možnost se navzájem seznámit a případně si vyzkoušet skupinový rituál.

Kolik lidí se nakonec přihlásilo, čekala jsi víc nebo míň?

Přihlásilo se postupně 22 osob, sešli jsme se v počtu 13 lidí. Obě tato čísla mě velmi příjemně překvapila, čekala jsem výrazně menší zájem.

Nyní je již po rituálu, hodnotila bys to jako úspěch? Jak z hlediska organizátorské premiéry, tak z hlediska rituálního a duchovního?

Určitě ano. Ohlasy účastníků jsou velmi pozitivní.

Po stránce organizační lze říct, že obdobnou akci uspořádat lze a původní velmi skeptické předpoklady se ukázaly být zbytečné. V několika směrech jsme se poučili o tom, co příště udělat jinak a čemu se vyhnout, ale žádná z těchto věcí se neukázala být zásadní pro rituál samotný.

Po stránce rituální se dle očekávání projevilo, že se ho neúčastnila sehraná a sžitá skupina, ale různě zkušené jednotlivci, takže ne vždy měl takovou sílu, jakou bychom v něm rádi viděli. Na druhou stranu některé části byly velmi silné a z hlediska zkušenosti rituálem získané mělo jeho zorganizování smysl i po stránce duchovní.

Na čem byl rituál postaven, vycházela jsi z nějaké tradice?

Věstník pohanské federace č. 8 – Lughnasadh 2008

Od začátku jsme měli za cíl vytvořit rituál spíše eklektický, aby byl přístupný pro všechny. Každopádně některé jeho prvky vycházely z dianické tradice.

Můžeš nám něco říct o Dianické tradici? Třeba vypíchnout nejdůležitější body dianické tradice? Co je to? Wicca? Pohanství? Čarodějnicví?

Dianická wicca zvaná též dianické čarodějnictví je feministický novopohanský proud založený Zsuzsannou E. Budapest v USA. Tradice je ve své původní podobě zaměřená na uctívání Bohyně a je otevřena pouze pro ženy. Ačkoliv zakladatelky tradice prohlašují, že dianická wicca je na tradiční (gardneriánské) wicce zcela nezávislá a nemá společné kořeny, existují i její odnože vycházející právě z tradiční wiccy.

Jen pro ženy? Proč ses tedy rozhodla jej použít na otevřený smíšený rituál?

Vzhledem k tomu, že se sama k dianické tradici hlásím, bylo to přirozené. Přesto jsme použili pouze některé prvky této tradice, abychom zachovali původní myšlenku otevřeného eklektického rituálu.

Kolik lidí rituál organizovalo?

Hlavní organizační tým tvořili 4 lidé.

Můžeš své spoluorganizátory jmenovat?

Na rituálu spolupracovali *Lesem Kráčejíci, Dínen a Afar*.

Zcela nehypoteticky, chceš v téhle právě započaté tradici pokračovat? Chceš dělat další otevřené rituály?

Věstník pohanské federace č. 8 – Lugnasadh 2008

Určitě ano. Myslím si, že to má smysl. V současné době začínáme plánovat společnou oslavu podzimní rovnodennosti a zahajujeme cyklus úplňkových rituálů v kruhu žen.

Plánuješ dělat nějaké závažnější změny v koncepci takovýchto setkání nebo můžeme očekávat v podstatě setjný průběh?

Základní struktura setkání zůstane pravděpodobně stejná či podobná, pokud s přibývajícimi zkušenostmi neobjevíme lepší koncept. Nicméně každý rituál je jiný a v tomto směru bych se nebála je od sebe odlišit i celkem výrazně.

Pokud bys měla zmínit jeden negativní bod a jeden pozitivní bod právě proběhlého rituálu, co by to bylo?

Za negativní považuji vícečetné odřeknutí účasti těsně před začátkem celé akce. Naopak za pozitivní přístup všech zúčastněných, otevřenost tomu, jak byl rituál vytvořen a stoprocentní zapojení všech do rituálu samotného.

Myslíš, že byl rituál opravdu otevřený? Neexistuje nic, co by lidi mohlo distancovat?

Na rituál jsme pozvali všechny, kdo o to projevili zájem. Jedinou podmínkou bylo chtít se rituálu aktivně zúčastnit v takové podobě, v jaké byl vytvořen.

Další rituály budou jen oslavné nebo zaměřené i na něco jiného?

Plně otevřené rituály zatím spíše oslavné, pro hlubší práci se skupinou, která se sejde pouze na rituál v současné době chybí zkušenosti. Naopak při úplňkových rituálech pro ženy již chceme jít dál a zaměřit se na užší téma a silnější prožitek.

Děkuji za rozhovor.

Cody